

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 164.

Ellevte Sæssion.

52de Møde.

Onsdagen den 29de Februar Kl. 1.

(Forsat.)

Schytte (forsat): I alt Fald maa det dog indrømmes, at Underviisningen for vordende Dyrleger, hvorpaa det dog her ene kommer an, i en bethdelig Grad vilde lide og indskrænktes, hvis een Assistent skulde besørge det Hele (Tschering ryster paa Hovedet). Naar den ærebe Rigsdagsmand for Holst Amt's 2den Valgkreds ryster paa Hovedet, saa troer jeg virkelig, at det ikke saameget er, fordi han netop er mod Ansættelsen af den her omhandlede Assistent, som det er, fordi han er af den Mening, som jeg til en vis Grad deler med ham, at Landbohøjskolen i det Hele medfører saa store Bekostninger, at man kunde have Lyst til at sætte en Stopper derfor, men dette Spørgsmaal foreligger jo ikke her. Hvad angaaer Bevillingen af disse 500 Rbd. til en Assistent, da troer jeg derimod, at man gaaer for vidt i sine Conseqventser, naar man vil nægte dette Beløb. Det forekommer mig heller ikke, at man ved at bevillge denne Sum viser en Indrømmelse mod selve Anstalten, men at det meget mere er i hver Mand's velforstaaede Interesse, som kommer til at benytte de vordende Dyrleger, at disse erholde den høist mulige Uddannelse. Jeg siger den høist mulige Uddannelse, thi den Uddannelse, de kunne faae ved Skolen, kan være tarvelig nok, men den faaer i alt Fald mere Betydning, naar den foregaaer under en kyndig Veiledning, end naar dette ikke

er Tilfældet, og det er dertil, at Assistenten skal bidrage. Det kan ikke nytte, at Eleverne stiftes ud paa egen Haand, thi for det Første ere de ikke istand til at udføre Dyrenes Behandling, før de have faaet nogen Praxis, og dernæst har man heller ingen Tillid til dem. Det forekommer mig derfor, at det vilde være i høt Grad irrigtigt, om vi vilde nægte det her forlangte Beløb, der dog er ubethdeligt i Forhold til den store Nytte, der derved kan udrettes, og som vil blive udrettet, selv om Eleverne kun faae en lidet bedre Udvikling i praktist Henseende; at denne Udvikling bør være saa god som mulig, er jo indrømmet selv af Forlagets Modstandere.

Kayser: Med Hensyn til det sidste Punkt, som den ærebe Taler nævnte, nemlig Pengespørgsmaalet, skal jeg dog fremhæve den Omstændighed, at det sandsynligviis slet ikke vil faae nogen Betydning. Finantsudvalget har forespurgt sig, om det var sandsynligt, at Udgifterne vilde forøges eller ikke derved, at der ansattes en saadan Assistent, og om det ikke var rimeligt, at Indtægterne af den ambulatoiriske Klinik vilde være i samme Forhold, og den har faaet det Svar, at naaget man ikke kunde opgibe det bestemt, saa ansaae man det dog for sandsynligt, at Udgiften ikke vilde være. Der er saaledes ikke Grund til at troe, at Pengespørgsmaalet vil spille nogen videre Rolle ved denne Leilighed, og det forekommer mig derfor, at ligeoverfor det Meget, der kan siges for Ansættelsen af en saadan Assistent, har det ogsaa sin Betydning, at Udgiften efter al Sandsynlighed kun vil blive en Versurpost. Jeg tør